

ZPRAVODAJ

FARNOSTI KŘENOVÁ
u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně

Listopad 2019

č. 47

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci! Stává se, že nám lidé tu a tam předstrkují před oči „shnilá vejce“, neboli, že poukazují na nešvary, které se dějí nebo děly v církvi. Samozřejmě, že církev je také i „církví hříšníků“. Jak dobře víme, Ježíš povolal hříšníky.

Někteří odpůrci církve říkají: s Bohem nemám žádné těžkosti, zato ale s jeho „pozemním personálem“. V církvi však existovala vždy pšenice i koukol.

Když jsme v těchto dnech slavili slavnost Všech svatých, pak bychom to mohli opsat jako „exhibici vítězů“. Jednou za rok slaví církev svoje vítěze.

My lidé jsme nadšení, když můžeme sledovat špičkové výkony (ve sportu, v hospodářství, ve vědě...). Pohled na tyto špičkové výkony nás nemá vést k rezignaci, nýbrž má být podnětem / výzvou k následování.

Jako příklad si uveďme: Známy argentinský fotbalista Diego Maradona si řekl, když mu bylo osmnáct roků: jednou bych chtěl také hrát na MS v kopané. A on to, jak víme, skutečně dokázal.

Viděno z této perspektivy, můžeme říct, že 1. listopad je tím nejpřítažlivějším dnem v celém církevním roce. Tento den říká i mně: V tobě taktéž vezí svatý. Já jako člen církve patřím k „této skvělé firmě“. Mohu být oprávněně hrdý na svoji církev, a to i přes to, že jsou tu hříšníci, k nimž se také já sám počítám.

Dalším jevem, který je spojen se špičkovými výkony, je, že vyvolávají masová hnutí. Vzpomeňme na to, co způsobí mezi mladými (ale nejen mladými) lidmi, když některý z našich tenistů nebo hokejistů dosahuje světových výkonů.

Když člověk pozoruje špičkové výkony, dodává mu to odvahy, aby setrval při cvičení / tréninku. Jenom samotné cvičení by mohlo vést k rezignaci (ono to platí třeba i pro studium cizího jazyka: člověk se učí a učí a ono stále nic; když

se však setká s někým, kdo musel začínat jako já „od nuly“, dodá mi to odvahy, abych vytrval).

Je dobré, abychom převedli tato cvičení na rovinu našeho křesťanského snažení. I já jako křesťan se chci snažit, abych „podával špičkové výkony v lásce“. To se děje např. tím, že jsem ochoten ke službě. Tím, že se postupně naučím sloužit, se můj život stane plnějším. Samozřejmě že to je a také i zůstane vždycky namáhavé. Kdo slouží z lásky, ten zakusí, že se tu nejedná o pouhou povinnost, nýbrž ten se přesvědčí o tom, že to je i pěkné a obšťastňující.

Je jistě dobré, abych si pro svoje snažení vyvolil svého oblíbeného svatého (či oblíbenou svatou). Tu se mohu ptát, zda existují mezi mně známými svatými lidé, kteří jaksi ztělesňují moji touhu. Tady pomůže četba životopisů svatých. (O Edith Stein se mezitím ví, že se obrátila při četbě životopisu sv. Terezie z Avily.)

Svatí jsou svědky cesty, která vede k Bohu. A protože to byli pouze lidé jako my, jsou nám povzbuzením pro to, že to je i pro „obyčejné“ lidi možné, dospět k Bohu.

Touha v srdci je předpokladem pro to, aby člověk mohl duševně a duchovně růst. Kéž v nás Pán probouzí a oživuje tuto touhu po svatosti a kéž je nám Slavnost všech svatých na naší cestě do Boží náruče. Ze srdce Vám to přeje a vyprošuje.

P. Ladislav Štefek

SPOLČO VÝLET DO KŘTIN

Milí rodiče, prarodiče, milé děti, jako v minulých letech jsme se i letos rozhodli uspořádat spolčo výlet. Minulý rok jsme navštívili Obyčtov a dozvěděli se, proč je symbolem vesnice právě želva. Letos se společně vydáme do Křtin. Děti se

mohou těšit na hry, kamarády, mši svatou i společný oběd. Bližší info jsou na webu a na nástěnce. Na všechny se moc těšíme!

Kristýna Šujanová

SPOLČO JE TU!!!

Spolčo je tu!!! Od listopadu se těšíme na všechny děti. Budeme spolu hrát hry, tvořit a zažijeme spoustu leg-race. Vypravíme se i na společný výlet do Křtin. Tak neváhejte a přijďte, přiveďte i své kamarády. Těšíme se na Vás Anička, Kristýna a Lucka. Termíny spolč se dozvíte z plakátku.

Lucka Osvaldová

SPOLČO PRO DĚTI!

- ❖ BAVÍ TĚ AKČNÍ HRY?
- ❖ TVOŘÍŠ RÁD?
- ❖ CHCEŠ S NÁMI NĚCO ZAŽÍT?

KDE? Na faře
KDY? Každých 14 dní v neděli po mši svaté v 9:30 (tj. od 10:30 do 11:30)

10.11.	24.11.	8.12.	22.12.	5.1.	26.1.
--------	--------	-------	--------	------	-------

KONTAKTY:

Kristýna Šujanová: sujanova.kristyna@seznam.cz; tel. 728 741 345
o. Petr Polívka: polivka@schoenstatt-patres.org; tel. 604 129 189

TĚŠÍME SE NA TEBE!

NÁŠ CHRÁMOVÝ SBOR

Jistě se vám již někdy poštěstilo navštívit některou slavnostní bohoslužbu v našem kostele v tom správném čase – typicky v neděli v 9:30 nebo ve všední den večer v 18:30. Právě tehdy jste měli velkou pravděpodobnost, že se seznámíte s naším skromným hudebním tělesem, když ne osobně, tak alespoň poslechem. Pěvecký sbor funguje v naší farnosti už hoodně dlouho a ani jeho první členové (dnešní tvrdé jádro sboru) se nemůžou přesně shodnout, do jakého roku sahají jeho začátky.

Možná se během doby jeho trvání objevila jistá období „latence“, kdy hudební doprovod při mších zajišťovali jen varhaníci a pozvaní hosté. Pokud ano, bylo to způsobeno nepřítomností ochotného regenschoriho, který by se této

bohulibé a vůbec ne jednoduché činnosti chtěl věnovat. Proto bych tímto chtěla vyzdvihnout naše zasloužilé sbormistry Petra Sadílka (jemu vděčíme za „rozjezd“ sboru), Lukáše Habance (všestranný umělec, který měl pro nás vždy připravenou originální hlasovou rozcevičku) a Verču Chabičovskou (která je srdcem i duší našeho

současného sboru a těžko říct, co si počneme, až nám před Vánoce odejde na mateřskou). Myslím, že si všichni zaslouží náš obdiv.

Naše schola se snaží zpívat čtyřhlasně. To znamená, že máme soprán (Verča Chabičovská, Verča Nováková a Hanka Crháková), alt (Maruška Kratochvílová, Anička Ulrichová, Hela Vang a Jana Schwarzová), tenor (Kája Weishäupel) a bas (Pepa Kratochvíl, Tom Crhák a Marek Schwarz). Pokud se vám zdá, že jedenáctičlenný sbor je na náš velkolepý secesní chrám přece jen trošku malý, máte naprostou pravdu. Jen si představte, když při nácvičku na Vánoce několik našich zpěváků skolí chřipka či angína! To pak nacvičíme možná tak Narodil se Kristus Pán...

Proto bych toto stručné představení sboru chtěla zakončit apelem na vás všechny, kdo máte hudební sluch: přidejte se k nám – zpěvem, nebo i občasnou výpomocí v podobě hudebního doprovodu. Uvítáme houslist(k)y,

flétnist(k)y, saxofonist(k)y, klavírist(k)y, kytarist(k)y apod. Nezapomeňte: v úterky na faře od 19:30 do 21:00. A pokud se s námi chcete potkat i méně formálně, tak některé z nás potkáte už na úterní večerní mši svaté, téměř všechny pak po deváté večer u piva v London Inn (přes ulici naproti kostelu). ;-)

Jana Schwarzová

SETKÁVÁNÍ MAMINEK S MALÝMI DĚTMI NA FAŘE

Koncem tohoto roku to budou už tři roky, co se setkáváme na faře. Za tu dobu se naše nejstarší děti staly předškoláky a některé maminky se pomalu vrací do práce. Přidávají se k nám i nové rodiny, a tak nejmladší holčička má nyní necelé čtyři měsíce. Momentálně je nás 8 matek a 17 dětí. V tomto počtu se však sejdeme málokdy, většinou je někdo nemocný a některé z dětí už chodí do školky.

A jak naše setkání probíhají? Scházíme se ve čtvrtek dopoledne. Přicházíme mezi 9:00 a 9:30 a končíme

kolem 11:30. Začínáme programem pro děti. Společně se v kroužku pomodlíme, následně zpíváme a máme připravené pohybové aktivity. Dětem chystáme i omalovánky či drobná tvoření. Program bývá zaměřen tematicky k liturgickému roku. Následuje svačinka a modlitba breviáře pro dospělé. V závěru necháváme volný prostor dětem pro hru a nám pro povídání. Máme tak prostor pro sdílení našich radostí i starostí, které pak můžeme odevzdávat ve společné modlitbě Pánu. Do budoucna uvažujeme nad možností zapojit se do hnutí Modlitby matek a do krátkých katechezí pro starší děti. Jsem za naše setkávání ráda a děkuji otci Petrovi, že nám umožnil scházet se na faře. Mohly jsme tak navázat cenná přátelství v rámci společenství věřících my i naše děti. Kromě pravidelných čtvrtečních setkání pořádáme i společné výlety a jednou za měsíc se scházíme v podvečer v kavárně, tentokrát bez dětí.

Budeme rády, pokud se k nám přidají i další rodiny. Nebojte se přijít i s úplně malými dětmi, které program ještě nebudou vnímat. Setkání chápeme i jako čas pro nás maminky. S případnými dotazy se na mě neváhejte obrátit na telefonním čísle 608 145 634 či na mail eva.stastova@gmail.com. Těším se na viděnou.

Eva Šťastová

NA SLOVÍČKO S PANEM KOSTELNÍKEM

V neděli 13. října oslavil v našem kostele své krásné sedmdesáté narozeniny Jiří Kopecký, náš milý a zasloužilý pan kostelník. Záměrně píši zasloužilý, protože si ho zde pamatuji „od nepaměti“ jako nesmírně obětavého člověka, který svým úsměvem a pohotovou vstřícností dává všem nám příchozím pocit jistoty a hřejivého tepla domova.

Jirko, jak dlouho už vykonáváš v naší farnosti službu kostelníka?

Od Hromnic roku 2002.

Byl jsi před tím ještě někde jinde?

Byl jsem kostelníkem na Starém Brně. V roce 1972 tam neměli kostelníka, já jsem tam od mládí (od roku 1962) ministroval. Pocítil jsem, že jsem k tomu volán a obdarován pro tuto službu. Také si mne vyžadovali na Petrov ke svatbám nebo i k Minoritům, tam jsem často působil. Tehdy jsem ještě míval v práci noční a Pán mi vždy dal sílu, abych to zvládl.

Ano, máš pravdu, když nás Pán povolá, tak nás vždy „vyzbrojí mocí z výsosti“.
Tehdy ovšem, za komunistické totality, taková duchovní služba zřejmě byla dost problematická, nesetkal jsi se s nelibostí režimu?

No jistěže. Za komunismu to nebylo jednoduché. Byl jsem tehdy předvoláván Státní bezpečností, musel jsem popisovat celý svůj denní rozvrh, chtěli spolupráci, donášení na kněze, ale to jsem vždy s pomocí Boží dokázal odmítnout.

Jak jsi se dostal k nám na Křenovou?

V říjnu 2002, právě 13. října na mé narozeniny, zemřel na Křenové bratr Vincenc, dosavadní kostelník. Páter Bohuslav Cemper mě oslovil, zda někoho neznám, když bratříček zemřel. A doma se mě moje manželka Helenka zeptala, zda to nechci zkusit... Vypomáhal zde tenkrát pan doktor Miloš Hošek, který byl moc rád, že jsem tu nabídku přijal.

Děkuji Bohu, že můžu být v kostele u Panny Marie. Mou radostí je, že jsem se narodil právě 13. října, v den posledního fatimského zjevení.

Co Tě v této službě nejvíce baví?

Je to rozmanitá služba... imponuje mi, že mohu vypomáhat knězi, aby si mohl hledět svých duchovních věcí. Rád sloužím, s láskou, to se těžko vyznává...

Vrátila bych se do Tvého dětství, jak na něj vzpomínáš? Rodiče, sourozenci?

Narodil jsem se v Brně, ale od 1. do 6. třídy jsem bydlel v Praci u Brna. A když mi bylo 13 roků, tak jsme se odstěhovali na Staré Brno, kde jsem chodil od 7. třídy na Mendlovo náměstí do školy. Tatínek je z Brna a maminka z Prace. Žili jsme s rodiči maminky a dochovali jsme je v Brně díky vstřícnosti mých rodičů. Tatínek pracoval v tiskárně jako strojní sazeč a míval noční směny, protože sázel noviny. Maminka se nám věnovala, při tom dělala domovníctví, uklízela, vypomáhala apod. Vyrůstal jsem s bratrem Pavlem, který se stal knězem, a se sestrou Helenkou.

Můžeš nám něco prozradit o své současné rodině?

S manželkou (také Helenkou) jsem se seznámil během služby kostelníka na Starém Brně. Vychovali jsme spolu čtyři děti. Dnes už mají svoje rodiny...

Kolik máš vnoučat?

Deset.

A máš z nich radost?

Velkou... Měl jsem radost, že při děkovné mši svaté moji synové i vnuci ministrovali. Dělají mi radost... Bohu díky! (*Jirka se moc hezky usmívá.*)

Zbývá Ti čas na nějaké zájmy, koníčky?

Dcerka má čtyři děti, nejmladší má rok a půl, mají cestovku, její manžel je často na cestách a jsem rád, že tam mohu pomáhat.

Jiné zájmy, koníčky nemáš?

Je to otázka vnuků. S jedním chodím na fotbal, druhého vodím k Salesiánům, dalšího do hudebky... není mi dlouhá chvíle :-).

Co rád čteš?

Nejraději čtu Katolický týdeník, Immaculatu, Světlo. Mám plnou knihovnu

knížek dárků, rád čtu asi všechny, které jsem dostal, zvlášť oblíbený mám církevní humor.

Tvé oblíbené jídlo, nápoj?

Mám moc rád všechno, co mi Helenka uvaří. Moje manželka Helenka musela se mnou mít hodně trpělivosti... Když jsme kdysi byli pozváni na salesiánské chaloupky, slíbil jsem Helence, že si budeme hledět jen svého duchovna. Ale hned jak mne „dědeček“ páter Petr Baran uviděl, zatleskal rukama: „Máme kostelníka!“ A měli jsme s manželkou po idylce...

Je nějaké místo nebo čas, kam by ses rád vrátil?

Já mám tolik míst... Helenka pochází ze Slovenska a na Oravě je tolik krásných míst... Rádi tam jezdíme, Helenka má osm sourozenců, děti nás tam vozí autem. A také rádi jezdíme na Hostýn.

Jak nejraději odpočíváš?

Díky tomu, že brzy vstávám, rád si po obědě odpočinu.

Jak nejraději trávíš dovolenou?

Díky cestovce našich dětí rád jezdím na poutní místa i v cizině.

Co Ti dělá v naší farnosti největší radost?

Děkuji Bohu, že mi dává zdraví a že se mohu této službě věnovat.

Máš nějaký závěrečný vzkaz pro naše čtenáře a farníky?

Byl bych rád, kdybych měl někdy svého zástupce ve službě. Při této příležitosti děkuji bratrovi kostelníkovi panu Josefovi Kratochvílovi, že můžeme společně zde u Panny Marie vám všem farníkům i všem příchozím sloužit.

Děkuji Pánu Bohu, že mi dává zdraví, že máme s Helenkou dost času na modlitbu... a že mám takovou skvělou manželku, která se mnou tuto službu nese.

Za rozhovor děkuje a velkou kytici radostí z Božího požehnání přeje a vyprošuje

Majka Sychrová

MIMOŘÁDNÝ MISIJNÍ MĚSÍC ŘÍJEN 2019

Misijní činnost každého křesťana je odpovědí na trvalý Ježíšův příkaz: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu.“ (Mk 16,15). Proto si papež František přeje, aby se v celém světě slavil říjen 2019 jako Mimořádný misijní měsíc; kterému by měla předcházet intenzivní celoroční příprava.

Inspirací pro vyhlášení Mimořádného misijního měsíce října je výročí vydání apoštolského listu papeže Benedikta XV. *Maximum illud* (30. listopadu 1919), který měl být po ničivé první světové válce novým impulzem k misijnímu úkolu hlásat evangelium. Benedikt XV. zdůrazňuje, že jediným motivem misijní činnosti má být poselství a láska Pána Ježíše, šířené svatostí vlastního života a dobrými skutky. Využijme proto této příležitosti a připomeňme si některé velké osobnosti katolických misí. Nejvýstižněji podávají obraz těchto Božích velikánů vlastní slova z jejich dopisů nebo svědectvích jejich současníků.

Svatý František Xaverský

Byl jedním ze zakládajících členů jezuitského řádu – Tovaryšstva Ježíšova. První řeholní sliby složil spolu se svatým Ignácem a sedmi ostatními druhy na pařížském Montmartru 15. srpna 1534.

Na jaře 1539 získalo Tovaryšstvo schválení papeže Pavla III. V roce 1540 bylo rozhodnuto na základě žádosti portugalského krále Jana III. vyslat Františka do Východní Indie jako papežského legáta pro všechny země portugalské koloniální říše na východ od mysu Dobré naděje.

František vyplul z Lisabonu v dubnu 1541 a města Goa, které bylo hlavním městem Portugalské Indie, dosáhl v roce 1542. Usídlil se v koleji svatého Pavla a zde zahájil svou jedinečnou misijní činnost. Jeho apoštolát přinášel od samého začátku podivuhodné ovoce – František se stal miláčkem nemocných, chudých i bohatých, vězňů i otroků. Na ulicích shromažďoval děti a mládež a učil je katechismu. Všichni ho nazývali Svatý otec, Velký otec, Dobrý otec.

Po pěti měsících pobytu ho guvernér Indie pozval na jih, aby přivedl k víře lovce perel z Paravi, kteří před osmi roky žádali o křest. Urychleně přeložil do jejich místního jazyka katechismus a modlitby. Dva roky putoval od vesnice

k vesnici, pěšky nebo na člunech, překonával nástrahy a nebezpečí všeho druhu, aby zakládal kostely a školy. Byl učitelem, lékařem, soudcem a především pastýřem, který otevřel pro apoštolát zcela nové oblasti.

Čtyři měsíce kázal v důležitém obchodním centru Malaka (historický název malajského poloostrova), navštívil Moluky, ostrov Amboina u Nové Guineje a vydal se až na indonéský ostrov Ternate, nejzazší portugalskou pevnost, a ještě dále až na ostrov Moro na severních Molukách, obývaný lovci lebek. Zde proti nevídaným příchozím používali otrávené pokrmů, proto přátelé radili Františkovi, aby s sebou nosil protijedy. Jeho jediným protijedem však byl Bůh a Bůh ho odměňoval svými dary. „Tyto ostrovy,“ napsal 20. ledna 1548, „jsou jako stvořené pro zázraky, protože zde přijde člověk během několika let o oči pro hojnost slz útěchy; chodil jsem po ostrovech obklopených nepřáteli a obydlených málo spolehlivými přáteli, přes území postrádající jakýkoliv lék proti nemocem a jakoukoliv podporu pro zachování života, a přesto zůstával naživu, abych byl misionářem Pravdy“. Právě tenkrát vytryskla z velkého misionářova srdce podivuhodná modlitba: „Nezbavuj mě, Pane, tohoto soužení, pokud mě nechceš poslat tam, kde bych z lásky k tobě trpěl ještě více.“

V prosinci roku 1547 potkal v Malaku japonského uprchlíka jménem Andžiró, který toužil stát se křesťanem. Při křtu dostal jméno Pavel a v jeho společnosti se František přepravil do Japonska. 15. srpna 1548 se vylodil v Kagošimě na ostrově Kjúšú. I když jeho požehnané působení v Japonsku překazila válka, zanechal po sobě v této zemi na tisíc pokřtěných.

Zvláštním předmětem Františkovy misionářské touhy byla Čína („tajemná země, která vábí i hrozí“); tam ovšem měli cizinci přístup zakázán. Jen na ostrově Šang-čchuan naproti Kantonu směli kupci uzavírat obchody s Číňany pod podmínkou, že zde nepostaví zděné budovy, jen chatrče, které po ukončení obchodního jednání budou strženy. František se rozhodl dostat do Říše středu v přestrojení. 17. dubna 1552 vstoupil s pokřtěným čínským sluhou Antonínem di Santa Fe na ostrov Šang-čchuan. Po několika marných pokusech proniknout na čínskou pevninu však onemocněl – pravděpodobně malárií – a bez lékařské pomoci zemřel v jedné chatrči se slovy: „Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou! Maria, ukaž, že jsi Matka!“ Bylo 3. prosince roku 1552. Papež Pavel V. blahorečil Františka Xaverského 21. října 1619 a Řehoř XV. ho kanonizoval 12. března 1622. Patronem zámořských misíí byl prohlášen papežem Piem XI. v roce 1927.

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše a Svaté Tváře

Jak čteme v autobiografických vzpomínkách a dopisech sv. Terezie z Lisieux, především v „Dějínách duše“ a v „Posledních slovech sv. Terezie Ježíškovy“ planula Terezie touhou být misionářkou: „I přesto, že jsem tak maličká, chtěla bych osvěcovat duše jako proroci, učitelé Církve, mám povolání být apoštolkou. Chtěla bych projít celý svět, hlásat, Ježíši, Tvé Jméno, zasadit do pohanské půdy Tvůj Slavný Kříž, ale, Miláčku, jedna misie by mi nestačila, chtěla bych současně hlásat Evangelium na všech pěti kontinentech, až na těch nejvzdálenějších ostrovech. Chtěla bych být misionářkou nejen nějaký rok, chtěla bych jí být od počátku světa až do skonání věků. Ale chtěla bych především, můj Milovaný Spasiteli, prolít pro Tebe svou krev až do poslední kapky.“

V dopisu rodné sestře Celině (15. srpna 1992) jedinečným způsobem formuluje úkol apoštolátu pro řeholní duše i pro křesťany žijící ve světě: „Naše povolání není jít sklízet do polí nebeského Otce. Ježíš nám neříká: »Sklňte oči a žněte.« Naše povolání je daleko vznešenější. Božský Mistr nás žádá: »Pozdvihněte své oči a podívejte se, kolik je v nebi připravených volných míst. Na vás je, abyste je naplnily... Vy jste mými Mojžíši, modlícími se na hoře. Proste o dělníky, a já je pošlu; čekám jen na modlitbu, na vzdech vašeho srdce!« Zdali není apoštolát modlitby takřka vznešenější než apoštolát slova? Na nás je, abychom vyprosily dělníky Evangelia, kteří spasí tisíce duší.“

Téměř o sto let později, v roce 1990, vyjádřil stejnou myšlenku papež sv. Jan Pavel II. v encyklice „Redemptoris missio“ „Mezi formami spoluúčasti na misijní činnosti patří první místo spolupráci duchovní: modlitbě, oběti, svědectví křesťanského života. Modlitba musí provázet cestu misionářů, aby hlásání slova bylo účinné skrze Boží Milost.“

Svatá Terezie zemřela 30. 9. 1897 ve věku 24 let. Svatořečena byla v roce 1925 papežem Piem XI., který ji po dvou letech prohlásil společně se svatým Františkem Xaverským patronkou misií. Papež Jan Pavel II. ji v roce 1997 zařadil mezi učitele církve.

Pod pojmem „misie“ si většinou představujeme evangelizaci vzdálených pohanských národů, kterým misionáři přinášejí světlo víry a křtem z nich činí údy Kristova mystického Těla. „Misie“ však probíhají v celé Církvi i mezi pokřtěnými (tzv. „lidové misie“). V jejich rámci prohlubují věřící znalosti pravd víry, přijímají nebo obnovují rozhodnutí žít jako věrní a upřímní křesťané. O rozvoj a organizaci lidových misí se jedinečným způsobem zasloužil svatý Alfons z Liguori.

Svatý Alfons z Liguori

Alfons Maria Liguori se narodil v Neapoli 27. září 1696 jako první ze sedmi dětí ve vznešené neapolské rodině. Od dětství vynikal mimořádnou inteligencí, výbornou pamětí, bystrým úsudkem, pevnou a energickou vůlí, především však citlivým a dobrotivým srdcem. Otec si přál, aby se Alfons stal advokátem. Při studiu dosahoval tak skvělých úspěchů, že již v 17 letech získal doktorát z církevního a civilního práva.

V roce 1723 však Bůh nečekaně zasáhl do jeho dosud tak úspěšného života. Tehdy vedl hrabě Orsini důležitý proces proti toskánskému vévodovi. Protože Alfons dosud neprohrál ani jednou při, svěřil mu hrabě svůj proces. Po excelentním začátku své obhajoby se však Alfons dopustil osudové chyby přehlédnutím důležitého faktu a ostře sledovanou při prohrál. Ponižení z neúspěchu se po několika dnech změnilo v jasné pochopení: Bůh ho volá do svých služeb. Po období modlitby a pokání zahájil studium bohosloví a 21. prosince 1726 přijal kněžské svěcení. Z celého srdce toužil stát se zámořským misionářem. Jeho zpovědník mu však doporučil, aby zůstal ve své vlasti, a stal se apoštolem svých krajanů. Alfons uposlechl. Jako mladý kněz kázal evangelium všem, ale nejraději chudým. Naplněn Boží moudrostí vystupoval na kazatelně s autoritou Božího muže, který oznamuje lidem nikoliv vlastní nauku, ale nauku Mistra, který ho vyslal. Na kazatelně, ve zpovědnici, při vyučování projevoval velkou horlivost, dobrotu a starostlivost o spásu duší.

Při své apoštolské činnosti byl hluboce dojat náboženskou neznalostí prostého lidu a nedostatečnou péčí o jeho duchovní potřeby. Proto zakládá

s několika druhy v listopadu 1732 nový řeholní institut, který nese jméno Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele (Congregatio Sanctissimi Redemptoris, CSsR), běžně nazývaná redemptoristé). S velkou horlivostí a se stálým rozjímáním o milostech vykoupení, které nám Kristus získal na kříži, se redemptoristé se věnují apoštolátu mezi věřícími s cílem naučit je základním pravdám víry a utvrdit je v upřímném křesťanském životě.

V roce 1762 ho papež Klement XIII. ustanovil biskupem diecéze Svatá Agata dei Goti u Neapole. V úřadě biskupa znovu osvědčil všechny skvělé vlastnosti, kterými se vyznačoval jako kněz, zakladatel kongregace a misionář. Velkou péči věnoval zejména výchově a vzdělání kněžského dorostu.

Kromě této namáhavé apoštolské činnosti se Alfons věnoval intenzivně teologickým studiím. Jeho „Mravouka“ komplexně objasňuje otázky katolické mravouky. Věřícím jsou známy i jeho „Návštěvy Nejsvětější Svátosti“, „Vznešenosti Panny Marie“, spis „O modlitbě“ a četné další.

Po životě neúnavné apoštolské práce a po velkém utrpení v závěru svého života zemřel v pověsti svatosti 1. srpna 1787 v klášteře Nocera dei Pagani u Neapole.

Papež Řehoř XVI. ho v r. 1839 slavnostně kanonizoval a jeho nástupce Pius IX. ho v roce 1871 zařadil. mezi učitele Církve. V roce 1950 byl prohlášen patronem moralistů a zpovědníků.

Lidové misie redemptoristů jsou v podstatě duchovní obnovy farních společenství. V Čechách a na Moravě se začaly konat zhruba v polovině 19. století. Požehnané ovoce přinášely po celých 100 let, až do roku 1950, kdy byla činnost řeholních řádů v naší republice zakázána.

Misijní kříž v našem kostele nese datum 1949. Je zajímavé, že ve farní kronice není o těchto misiích žádná zmínka, informace nelze dohledat ani na internetu. Protože očití svědkové již nežijí, musíme v tomto případě vycházet jen z data – dusná atmosféra roku 1949 (vydání „církevních zákonů“) již věstila dvě velké rány, zasazené české církvi komunistickým režimem: internace a věznění katolických biskupů a internace členů všech řeholních řádů na Králíkách (1950 – 1960); z toho důvodu zřejmě nebyla dokumentace misí vedena nebo byla zničena. A tak současným farníkům již padesát let připomíná mlčenlivý svědek – misijní kříž s datem 1949 – poslední misie, které se v naší farnosti konaly.

Marie Gajdošová

MOZAIKA V KOSTELE PANNY MARIE LASALETTSKÉ

Drazí farníci, zvláště ti, kteří jste navštívili během letošní květnové farní poutě u sester v Rajhradě naši klášterní dílnu Všech svatých. Představoval jsem vám tehdy vznikající mozaiku pro kostel Panny Marie Lasalettské v Považské Bystrici. Během srpna proběhla montáž celé mozaiky (80 m²) a 13. října mozaiku požehnal žilinský biskup Tomáš Galis. Výsledek s podrobnějším popisem je možné shlédnout na stránkách naší dílny (www.vsechsvatych.cz), kde je také možné si prohlédnout předešlé realizace.

Jiří Štásta

RORÁTY SE SNÍDANÍ NA FAŘE

V úterý 3. prosince a 17. prosince 2019 budou v kostele v 6:00 roráty s následnou snídaní na faře. Roráty hned po ránu jsou skvělým začátkem dne, tak to zkusme jednou za advent si trochu přivstat.

VEČERNÍ RORÁTY

Srdečně Vás zveme na večerní roráty neboli mši sv. jen při svíčkách v úterý 10. prosince 2019 v 18:30 v našem kostele s adventním impulzem a po ní posezení u teplého nápoje na faře.

ZPOVÍDÁNÍ PŘED VÁNOČNÍMI SVÁTKY

úterý 17.12.- pátek 20.12.2019	5.30 - 6.00	17.30 - 19.30
sobota 21.12.2019		17.30 - 19.30
neděle 22.12.2019	7.30 - 12.00	17.00 - 19.30
pondělí 23.12.2019	5.30 - 6.00	17.30 - 19.30

MODLITBA ŽIVÉHO RŮŽENCE

Od nového roku 2020 bychom rádi nabídli Panně Marii čtvrtou růži živého růžence. Volná jsou zatím všechna radostná a bolestná tajemství. Volná jsou také slavná tajemství kromě 3. který Ducha svatého seslal a tajemství světla kromě 5. který ustanovil eucharistii. Můžete se zapsat v sakristii nebo se přihlásit telefonicky či e-mailem.

o. Petr Polívka

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY NA KŘENOVÉ

24. 12. 2019 **půlnoční bohoslužba**
15:00 půlnoční mše sv. pro děti
22:00 půlnoční mše sv. s chrámovým sborem
25. 12. 2019 **slavnost Narození Páně**
8:00, 9:30 (s chrámovým sborem), 11:00, 18:30
14:20 v kapli sv. Kříže (psychiatrická nemocnice)
26. 12. 2019 **slavnost sv. Štěpána**
8:00, 9:30, 11:00, 18:30
(s žehnáním ostatky sv. Štěpána)
29. 12. 2019 **svátek Svaté rodiny**
8:00, 9:30, 11:00, 18.30
(s možností obnovy manželských slibů)
31. 12. 2019 **mše svatá na poděkování**
16:00
1. 1. 2020 **slavnost Matky Boží Panny Marie**
8:00, 9:30, 11:00, 18:30
5. 1. 2020 **2. neděle po Narození Páně**
8:00, 9:30 (s katechezí pro děti), 11:00, 18:30
6. 1. 2020 **slavnost Zjevení Páně**
6:00, 18:30
12. 1. 2020 **svátek křtu Páně**
8:00, 9:30 (s katechezí pro děti), 11:00, 18:30

MŠE SVATÉ

Neděle: 8:00, 9:30 (s katechezí pro děti), 11:00, 18:30
Všední dny: 6:00, 18:30 (v pondělí večer mše svatá není)
Sobota: 18:30 (s nedělní platností)
14:20 v kapli sv. Kříže v psychiatrické nemocnici
v Brně-Černovicích (s nedělní platností)

ZPOVÍDÁNÍ V NAŠÍ FARNOSTI

Příležitost ke svátosti smíření je půl hodiny před každou mší svatou. Před prvním pátkem se zpovídá také ve čtvrtek 17:30 - 19:00 a na první pátek ráno 8:00 - 10:00 a večer 17:30 - 20:00 nebo kdykoliv na požádání na faře.

ADORACE NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOSTI V NAŠÍ FARNOSTI

Příležitost k soukromé adoraci je vždy na první pátek ráno od 8 do 10 hodin a po večerní mši sv. přibližně od 19 do 20 hodin.

ZAPISOVÁNÍ ÚMYSLŮ NA MŠE SVATÉ

Pokud máte nějaký úmysl, na který byste chtěli dát sloužit mši svatou, můžete si ho přijít nechat zapsat do sakristie po každé mši svaté.

ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

Úklid kostela je plánovaný na pátky 22. 11., 13. 12., 17. 1. vždy od 19:15 po večerní mši svaté. Budeme vděční za další posily. Bližší informace u paní Hany Holubové, tel. 732 881 461.

NÁVŠTĚVA NEMOCNÝCH

Okolo každého prvního pátku v měsíci nabízíme návštěvu kněze s příležitostí ke sv. smíření a sv. přijímání. O nedělích Vás rádi navštíví naši akolyté. Přihlásit se můžete v sakristii, na faře nebo telefonicky 543 249 933, případně 739 521 857.

o. Petr Polívka

Zpravodaj vydává Římskokatolická farnost u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně, Křenová 21a, Brno, 602 00. Farní kancelář je otevřena vždy v úterý 9:00–12:00 a v pátek 15:30–18:00. Kontakt: o. Petr Polívka, tel.: 543 249 933 nebo 739 521 857, info@farnostkrenova.cz; www.farnostkrenova.cz. Redakční rada: o. Petr Polívka, Miloslav Trmač, Marie Sychrová, Martin Sychra, Marek Schwarz. Uzávěrka příštího čísla bude 23. ledna 2020. Příspěvky posílejte na adresu: zpravodaj.krenova@gmail.com. Redakce si vyhrazuje právo redakčních úprav.